

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-115/2017-02
30.10.2017. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

БЕОГРАД
Немањина 22-26

Предмет: Мишљење на текст и Анализу ефеката Нацрта закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране

У вези са вашим дописом број 011-00-1855/2016-09 од 23.10.2017., којим је 25.10.2017. године достављен Нацрт закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране (у даљем тексту: Нацрт закона) са Образложењем и Анализом ефеката закона ради давања мишљења.

Након разматрања предложених решења Републички секретаријат за јавне политике указује на следеће.

У члану 8. Нацрта закона, којим се предвиђа увођење новог члана 19а у важећем закону, у ставу 12. предвиђено је да се на спровођење конкурса из става 1. овог члана не примењују одредбе закона којим се уређују јавне набавке.

Позивамо предлагача да образложи зашто се у одређеним случајевима предвиђеним овим законом искључује примена одредба закона којим се уређују јавне набавке када је у питању избор лабораторије са којом ће се заључити уговор (којим се *de facto* поверају одређена јавна овлашћења која врши Национална референтна лабораторија), као и да с тим у вези појасни на основу којих мерила ће одлуку о коначном избору референтне лабораторије у том случају доносити министар надлежан за послове здравља.

У погледу анализе ефеката Нацрта закона, а сходно чл. 39а, 40. и 46. Пословника Владе („Службени гласник РС“, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14) и у складу са чланом 33. Закона о министарствима („Службени гласник РС“, број 44/14, 14/15 и 54/15), мишљења смо да Нацрт закона о изменама и допунама Закона о безбедности хране **садржи делимично Анализу ефеката закона**.

У одговору на питање *који су проблеми које закон треба да реши*, предлагач је јасно и таксативно представио кључне проблеме који су уочени током праћења спровођења важећег Закона о безбедности хране.

Да би се јасније сагледао циљ доношења закона, као и ефекти предложених законских решења, опис проблема је требало да буде детаљнији, са конкретним описом проблема који је уочен у поступку праћења примене важећег прописа (*ex post* анализа).

Такође, требало је навести који субјекти су погођени проблемом, на који начин и каква је дистрибуција ефеката (нарочито на мале и средње привредне субјекте, предузетнике и грађане).

У оквиру одговора на питање *на кога и како ће највероватније утицати решења у закону*, предлагач је пропустио да наведе како ће Нацрт закона утицати на привредне субјекте који се баве прометом хране за животиње.

Такође је требало нагласити да ли ће законска решења имати директан или индиректан, позитиван или негативан утицај, тј. на који начин се очекује да ће се потенцијални ефекти испољити у пракси примене законских решења. Требало је анализирати и образложити све врсте вероватних ефеката – економске, друштвене, ефекте по животну средину и административне.

У одговору на питање *какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочито малим и средњим предузећима*, предлагач је навео да ће предложена законска решења изазвати незннатне поједине трошкове и притом идентификовао одређене трошкове за субјекте регулације.

Секретаријат истиче да је у одговору на ово питање требало извршити идентификацију свих трошкова које ће сносити субјекти регулације због примене нових предложених решења, али и државни органи и организације надлежне за спровођење и праћење примене закона.

Даље, требало је приказати колики су трошкови лабораторије у поступку стицања акредитације и њеног одржавања у складу са стандардом SRPS ISO7/IEC 17025, као и колики су трошкови вођења нове евиденције издатих дозвола за стављање у промет нове хране (члан 23. Нацрта закона).

У одговору на питање, *које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа*, наведено је да није потребно предузети посебне мере за остваривање предложених решења и побројани су прописи потребни за спровођење овог закона.

Истичемо да је, поред наведених регулаторних мера, требало навести и образложити капацитете за спровођење предложених решења, и предочити план активности и мера за спровођење законских решења, нарочито укључујући следеће мере и активности:

- институционално управљачке: који органи и организације су надлежни за спровођење закона; какви су њихови финансијски, техничко-технолошки, организациони и кадровски капацитети за спровођење новопредложених решења (имајући у виду да ће надлежна инспекција имати дужност и да контролише доступност информација за потрошаче које се односе на међународне потврде (сертификате) који прате храну у промету, као и да ли је у вези с тим потребно организовати одређене обуке запослених), затим на који начин ће се успоставити међуинституционална сарадња између органа и организација надлежних за спровођење нових предложених решења; да ли је неопходно

основати нову, односно укинути постојећу институцију, мењати организациону структуру постојећих органа и организација, мењати број запослених у њима и друго;

- нерегулаторне: мере као што су: финансијске (јавне инвестиције, капиталне инвестиције, инвестициони пројекти), фискалне мере (субвенције, директна финансијска давања, порези и друго) и друге финансијске и економске мере, тржишно решење, информативно едукативне као што су информационе и образовне кампање и активности;

- све остале: мере и активности које имају за циљ пуну примену законских решења и система контроле примене (на пример техничко-технолошке мере), што треба да укључи и мере за праћење остваривања зајртваних циљева (тј. за спровођење ex-post анализе).

в.д. заменика директора

Бојана Тостић

